

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych;
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona;
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 14 maja 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

109

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 listopada 1993 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Wilnie dnia 13 stycznia 1993 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 49 ustęp 1 Konwencji konsularnej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Wilnie dnia 13 stycznia 1992 r., dokonana została w Warszawie dnia 15 listopada 1993 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji.

Zgodnie z postanowieniem artykułu 49 ustęp 1 powyższa konwencja wchodzi w życie dnia 15 grudnia 1993 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

110

UKŁAD

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o dalszym ułatwieniu obrotu prawnego na podstawie Konwencji Haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej,

sporządzony w Warszawie dnia 14 grudnia 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 grudnia 1992 r. został sporządzony w Warszawie Układ między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o dalszym ułatwieniu obrotu prawnego na podstawie Konwencji Haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej, w następującym brzmieniu:

UKŁAD

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o dalszym ułatwieniu obrotu prawnego na podstawie Konwencji Haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Federalnej Niemiec,

pragnąc ułatwić stosowanie w obrocie prawnym między obydwojoma Państwami niektórych postanowień Konwencji Haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej,

stosownie do możliwości, jakie są przewidziane w tej konwencji,

uzgodniły, co następuje:

ROZDZIAŁ I

Doręczanie aktów sądowych i pozasądowych

Artykuł 1

1. Pisma sądowe i pozasądowe przesyłane z jednego Państwa przekazuje się bezpośrednio, a mianowicie:

- 1) jeżeli przeznaczone są dla osób w Rzeczypospolitej Polskiej, właściwe niemieckie organy wymiaru sprawiedliwości przekazują je prezesowi sądu wojewódzkiego, w którego okręgu odbiorca przebywa;
- 2) jeżeli przeznaczone są dla osób w Republice Federalnej Niemiec, właściwe polskie organy wymiaru sprawiedliwości przekazują je prezesowi sądu (Landgericht lub Amtsgericht), w którego okręgu odbiorca przebywa.

2. Organy wymienione w ustępie 1 używają dla wniosków o doręczenie wzoru, który zostanie uzgodniony między ministerstwami sprawiedliwości obu Państw. W dalszej korespondencji obie Strony posługują się swoim językiem urzędowym.

Artykuł 2

Jeżeli organ, któremu przekazano pismo, nie jest właściwy, kieruje on z urzędu to pismo do właściwego organu i informuje o tym niezwłocznie organ wzywający.

Artykuł 3

1. We wniosku należy wskazać, czy doręczenie powinno nastąpić przez oddanie pisma odbiorcy (artykuł 2 Konwencji Haskiej), czy w formie przepisanej przez ustawodawstwo wewnętrzne organu wezwanego dla podobnych doręczeń lub w formie szczególnej (artykuł 3 ustęp 2 Konwencji Haskiej). Życzenie, aby doręczenie nastąpiło w jednej z form przewidzianych w artykule 3 ustęp 2 Konwencji Haskiej, można wyrazić jedynie posiłkowo, na wypadek gdyby odbiorca nie przyjął pisma dobrowolnie.

2. Jeżeli organ wzywający nie wyraził życzenia przewidzianego w artykule 3 ustęp 2 Konwencji Haskiej, aby pismo zostało doręczone w formie przepisanej przez ustawodawstwo wewnętrzne organu wezwanego dla podobnych doręczeń, i jeżeli doręczenie nie mogło nastąpić przez oddanie odbiorcy zgodnie z artykułem 2 Konwencji Haskiej, organ wezwany zwraca niezwłocznie pismo organowi wzywającemu, podając przyczynę, która spowodowała, iż doręczenie przez oddanie pisma odbiorcy było niemożliwe. Jeżeli jednak do pisma, które ma być doręczone, dołączono tłumaczenie, to doręczenie nastąpi w formie przepisanej przez ustawodawstwo wewnętrzne organu wezwanego dla podobnych doręczeń.

3. Jeżeli organ wzywający do swojego wniosku o doręczenie pisma w formie przepisanej przez ustawodawstwo wewnętrzne organu wezwanego dla podobnych doręczeń lub w formie szczególnej nie dołączył tłumaczenia pisma, to pismo to zwraca się organowi wzywającemu z prośbą o dołączenie tłumaczenia.

4. Tłumaczenie przewidziane w artykule 3 ustęp 2 Konwencji Haskiej może być uwierzytelnione również przez tłumacza przysięgłego lub urzędowo dopuszczonego Państwa wzywającego.

ROZDZIAŁ II

Rekwizycje

Artykuł 4

Pisma rekwizycyjne są wykonywane w obu Państwach przez sądy. Przekazuje się je bezpośrednio, a mianowicie:
w Rzeczypospolitej Polskiej — do prezesów sądów wojewódzkich
w Republice Federalnej Niemiec — do prezesów sądów (Landgericht lub Amtsgericht),
w których okręgu pismo rekwizycyjne powinno być wykonane.

Artykuł 5

Do pism rekwizycyjnych dołącza się uwierzytelnione tłumaczenie na język organu wezwanego; tłumaczenie może

być uwierzytelnione również przez tłumacza przysięgłego lub urzędowo dopuszczonego Państwa wzywającego. Organy mogą używać dla pisma rekwizycyjnego wzoru, który zostanie uzgodniony między ministerstwami sprawiedliwości obu Państw.

Artykuł 6

Wydatki związane z wykonaniem rekwizycji nie podlegają zwrotowi, z wyjątkiem należności zapłaconych biegłym, w tym również tłumaczom, które podlegają zwrotowi przez Państwo wzywające.

Artykuł 7

1. Postanowienia artykułów poprzedzających nie wykluczają uprawnień obu Państw do wykonywania rekwizycji w zakresie przesłuchania własnych obywateli lub przedstawienia przez nich dokumentów bezpośrednio przez swych przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych i bez stosowania przymusu. Obywatelstwo osoby, której dotyczy rekwizycja, określa się według prawa Państwa, w którym rekwizycja ma być wykonana. W wypadku osób posiadających obywatelstwo kilku państw pierwszeństwo ma obywatelstwo Państwa wezwanego.

2. W wezwaniu należy wyraźnie wskazać, że przy wykonaniu rekwizycji nie stosuje się przymusu.

ROZDZIAŁ III

Zabezpieczenie kosztów procesu

Artykuł 8

Wobec osób prawnych powołanych w jednym z Państw, według prawa tego Państwa, mają zastosowanie w drugim Państwie artykuły 17, 18 i 19 Konwencji Haskiej.

Artykuł 9

1. Wniosek o zezwolenie na wykonanie w drodze egzekucji orzeczenia, przewidziany w artykułach 18 i 19 Konwencji Haskiej, strona zainteresowana może kierować bezpośrednio do właściwych sądów.

2. Ta sama zasada ma zastosowanie do orzeczeń sądowych, za pomocą których ustalono później wysokość kosztów procesu.

Artykuł 10

Zaświadczenie właściwego organu o prawomocności orzeczenia o kosztach nie wymaga potwierdzenia przez naczelnego urzędnika zarządu sprawiedliwości, o którym mowa w artykule 19 ustęp 3 zdanie 2 Konwencji Haskiej.

Artykuł 11

Tłumaczenie przewidziane w artykule 19 ustęp 2 punkt 3 Konwencji Haskiej może być uwierzytelnione również przez tłumacza przysięgłego lub urzędowo dopuszczonego Państwa, w którym zostało wydane orzeczenie, które zostało przedstawione do wykonania.

ROZDZIAŁ IV

Zwolnienie od kosztów sądowych

Artykuł 12

Wnioski o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych, składane zgodnie z artykułem 23 Konwencji Haskiej, mogą

być złożone w sądzie tego Państwa, w którym przebywa wnioskodawca, i przesyłane bezpośrednio między organami obu Państw. Artykuł 1 ustęp 1 i artykuł 2 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 13

Właściwe organy Państwa, które mają rozstrzygać o wniosku o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych, mogą zwracać się z żądaniami zgodnie z artykułem 22 ustęp 2 Konwencji Haskiej bezpośrednio do właściwych organów drugiego Państwa.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia końcowe

Artykuł 14

Rozbieżności wynikające z wykładni lub stosowania niniejszego układu będą regulowane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 15

1. Data wejścia w życie niniejszego układu zostanie uzgodniona w drodze wymiany not po spełnieniu koniecznych wewnątrzpaństwowych warunków dla wejścia w życie tego układu.

2. Niniejszy układ może być w każdym czasie wypowiedziany na piśmie. Wypowiedzenie to stanie się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od chwili dojścia do drugiej Strony układu.

Sporządzono w Warszawie dnia 14 grudnia 1992 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Za Rząd
Rzeczypospolitej Polskiej
Z. Dyka

Za Rząd
Republiki Federalnej Niemiec
S. Leutheusser-Schnarrenberger

Po zapoznaniu się z powyższym układem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 7 czerwca 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

111

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 grudnia 1993 r.

w sprawie wejścia w życie Układu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o dalszym ułatwieniu obrotu prawnego na podstawie Konwencji Haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej, sporządzonego w Warszawie dnia 14 grudnia 1992 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 15 ust. 1 Układu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o dalszym ułatwieniu obrotu prawnego na podstawie Konwencji Haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej, sporządzonego w Warszawie dnia 14 grudnia 1992 r.,

dokonane zostały przewidziane w tym artykule notyfikacje i w związku z tym powyższy układ wszedł w życie dnia 1 grudnia 1993 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” S.A., Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.